

Her Mevsim Sen

– Mavidüş · 06 Ağustos 2025

Gülüşlerinle yeşeren bir bahar vaktinde
Vuslatın ateşi sarmıştı dört bir yanı
Düşlerim alazlanıyordu her bir bakışında
Denizler kuruyor, çölleşiyordu ruhum
Sonsuzluğun koynunda kayboluyordu sesim
Yıldızlar düşüyordu avuçlarıma
Yalnızlığım titriyordu teninde
Ve yeniden başlıyordu hikayemiz
Okyanusların derinliğinde bir damla su
Kayan bir yıldızın peşinde kaybolan bir dilek...

Söyle kaç şiir, kaç geceye uyanacak?
Karanlıkta parlayan kaç damla ışık olacak?
Kaç şiir, dağları delip, ovaları açacak,
Rüzgârın fısıltısına karışıp, her bir kulağa ulaşacak?
Kaç şiir, zamanın kum tanelerinde iz bırakacak,
Kaç şiir, gönüllerin en derin kuyusundan
Sevdayı, hasreti, isyanı, umudu çekip çıkaracak?

Bir seher yeli esse, dokunsa tenime
Sürgünüm bitsin artık, döneyim kendime
O uzak diyarlardan, o bilinmez yoldan
Bir tek adın kalsın bana, bir tek hatıran

Kör olsun bu iklimlerin alın gözü
Güneşin doğuşuyla yıkansın yüzüm
Buz tutmuş ırmaklar, çağlasın yeniden
Karlar erisin, yeşersin sevdan
Ne fark eder artık, ne kış ne bahar
Seninle her mevsim, bir ömür kadar.

Şiirin hikayesi;
Zaman geçti, şehirler yaşlandı, ama onlar hâlâ birbirini bekledi.
Her şiir, bir haberdî ötekinden. Her gece, bir dua.
Ve her mevsim... bir ömre eşitti. Çünkü onlar için aşk, takvimlerden bağımsızdı.

Ayrı geçse de zaman, her buluşma sanki sonsuzluğun kapısındaıdı.

Nidanur Demirci